

hvor nødvendigt det er, at der gribes ind paa dette Omraade. Jeg haaber imidlertid, at en nøjere Overvejelse ogsaa vil overbevise Tingets Medlemmer om, at her er et Omraade at lovgive paa, som hidtil har ligget brak, men som bør tages op.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Svend Høgsbro*): Naar det ærede Medlem nu stærkt paaberaabte sig Hensynet til de Beboere i Kommunen, som bo paa selve den Vej, hvorom der er Spørgsmaal, men som ikke efter hans Forstaaelse af Loven af 14. April 1865 falde ind under dem, der ere berettigede til Vejen, vil jeg dog blot fremhæve, at saadanne Beboere jo altid have den Udvej at flytte bort fra den paagældende Vej. Et Lejemaal er jo sjældent bindende for Lejeren saa længe, at han ikke nok vil kunne nøjes med Vejen, som den er, indtil han kan blive fri for sit Lejemaal, saa det bliver dog et Spørgsmaal, om Hensynet til disse Lejere skulde være tilstrækkeligt til at gaa saa vidt, som det ærede Medlem her kræver.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgkreds): Jeg ønsker blot at gøre nogle ganske faa Bemærkninger i Anledning af, hvad den ærede Forslagsstiller før sagde. Han mente, at vi skulde lave en kort Lov, som samlede alle de Bestemmelser, der omhandle dette Forhold, og som man kunde ty til og ordne disse Forhold efter. Jeg kan imidlertid ikke se, at den ærede Forslagsstiller har været heldig hermed. Jeg har forudsat, og jeg synes, enhver maa forudsætte ved at læse det foreliggende Lovforslag, at det skal absolut læses og forstaaes i Overensstemmelse med Loven af 1865. Det henviser paa alle Punkter til denne Lov, og jeg kan heller ikke se, at det er muligt ved dette Lovforslag alene at ordne de Forhold, som Lovforslaget omhandler. Der er jo slet ingen Ting sagt om, hvorledes man skal gaa frem ved de Aasteds møder, der skulle afholdes; overhovedet synes jeg, at en hel Masse Bestemmelser i Loven af 1865 maa forudsættes iagttagne, naar man følger denne Lov. Det udtales jo ogsaa i § 1, at Istandsættelsen af disse Veje kan optages til Behandling „efter Bestemmelserne i Lov af 14. April 1865 samt de i nærværende Lov givne Tillægsbestemmelser“. Jeg mener derfor at have Ret, naar jeg siger, at Loven i sin Helhed optræder som et Tillæg til Loven af 1865. Derom synes jeg næsten ikke, man kan tvistes.

Det ærede Medlem syntes ikke, det var rigtigt, at jeg havde betegnet denne Lov som en Lov, der ingen Steder havde Ærinde, som ikke gjaldt for nogen. Han henviste i den Henseende til, at saa snart den blev vedtagen, vilde der straks melde sig en stor Mængde Sogneraad. Ja, det kan saamaend gerne være, men i det Øjeblik vi vedtage Loven, gælder den altsaa ingen Steder, det har det ærede Medlem dermed indrømmet. Hensigten med det andet Stykke i § 1 kan jo dog fornuftigvis kun være den, at man derved skal bestemme, hvilke Omraader Loven omfatter, og det tror jeg rigtignok, man naar lettest ved at sige noget saadant som, at Ministeren for offentlige Arbejder afgør i Tvivltilfælde, om en Del af en Kommune kan anses for købstadmæssig bebygget.

Med Hensyn til Fordelingen af Udgifterne ved Vejenes Istandsættelse mener Forslagsstilleren, at Loven af 1865 ikke har tilstrækkelige Midler. Jeg tror næsten, den har tilstrækkeligere Midler end efter det foreliggende Lovforslag. Det kan godt være, at en Del af de Bestemmelser, der findes i Loven af 1865, ere uheldige, thi jeg skal gerne indrømme, at Fordelingen efter denne Lov for en stor Del hviler paa et Skøn. Men jeg tror rigtignok ogsaa, at naar man skal afgøre, hvor stor Udgift der skal udredes af den enkelte Parthaver i en saadan Vej til dennes Istandsættelse og Vedligeholdelse, kommer man til den retfærdigste Afgørelse netop ved at skønne over, hvad enhver skal udrede under Hensyn til de Forhold, som ere nævnte i Loven af 1865. At man fastsætter bestemte Ting, Façadelinier o. s. v., kan være meget godt, men selve Lovforslaget udtaler dog ogsaa, at der skal foretages et Skøn paa dette Omraade.

Maa jeg saa blot til det, jeg før sagde om de offentlige Veje, føje, at det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) vistnok har misforstaaet mig, naar han mente, at jeg antog, at man ved denne Lov kunde ordne det Forhold, jeg omtalte. Det antager jeg slet ikke, men jeg nævnte kun som noget, der staar i Forbindelse med de Forhold, den ærede Forslagsstiller her fremdrog, nemlig dette, at den paafører Kommunerne større Udgifter for Vejenes Skyld i de købstadmæssig bebyggede Dele af Landkommuner end i den øvrige Del af disse Kommuner. Jeg sigter her til, at det jo straks bliver nødvendigt, naar der kommer en købstadmæssig Bebyggelse, at man tilfylder Vejgrøfter, anlægger Rende- stene, tilvejebringer Kloakanlæg til Afled-